

282*

Πληρεξούσιο

Φ 163

/ 1682 ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 30/ τὴν σήμερο ἡ κερά παπαδιά παπᾶ κὺρ
 / ὠργῆ Νομικοῦ με καλήν της γνώμην ἐθέλει καὶ δών[ει] / τὰ χωράφια τοῦ
 Παρατρέχου κατὰ / τὴν συνπίβαση πού ἔκαμαν με τὸ[ν] / παπᾶ κὺρ Γεώργη τοῦ
 μαστροῦ Δημήτρη / τζῆ Δάφνης εἰσὲ ἄσπρα πού τοῦ θέ / λει καὶ στέλλει τὸν αὐτὸν
 παπᾶ διὰ τὸ ἔ / διον τζῆ κορμὶ νὰ κάμη τὴν παρῶν / γραφὴ κατὰ τὸ συβασμό τῶνε
 καὶ δι / ἃ μαρτυρίας τῶ κάτωθε

/ — παπᾶ Στατίσκη καὶ μαρτυρῶ / ὡς ἤκουσα τῆς παπαδιᾶς —

/ — Γεώργης Μάκτος ὡς ἤκουσα τὰ ἄνωθε / καὶ μαρτυρῶ

/ — Δημήτριος ἱερεὺς Πουλημενάκης ἡ / γραψα τὰ ἄνωθε καὶ μαρτυρῶ ὡς / ἤκουσα
 με θέλημα τζῆ κερά παπα / διᾶς —

283

Διαθήκη

φ. 159^r

/ [...]του τὸν μαστροῦ Γεώργη Φ 164 ἐβγαλμένη

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 18/
 εἰς τὸ σπίτιν τοῦ μαστροῦ Νικό / [λα] ἡγου ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε
 τὴν ντελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥρα / κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον
 διὰ τοῦτον καὶ ὁ ἄνω εἰρημένος μαστροῦ Νικόλας φοβιζάμενος τὴν ἀωρία / τοῦ πικρο-
 τάτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβῃ ἀφνίδια καὶ μείνῃ ἀδιόρθωτος, ἐπροσκάλεσεν ἐμέ-
 / να τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα τοῦ ποιήσω τὴν παροῦσαν διαθήκη. Σῶον
 γὰρ ἔχει τὸ νοῦ / ἀκέραια τῇ γλῶττα καθαρά τὰς ἀκοὰς εἶδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡστε-
 ρημένους τοῦ φωτὸς καὶ δι' αὐ / τὸν μελετᾶ τοῦ μισέψαι διὰ τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος
 μήπως καὶ εὕρῃ ἔλεος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς/. "Ὅθεν ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν
 χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένην συνχώρησιν τοῖς / εἰπόντος
 δι' αὐτοῦ τὸ ἀγαθὸν ἢ πονηρόν. "Ἐπειτα ζητεῖ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν εἶτα

* Ἡ πράξις αὕτη εἶναι γραμμένη σὲ μικρὸ τεμάχιο χαρτιοῦ πού παρεντίθεται στὰ φύλλα
 158-159.

λέγειν / πῶς ἔχουσιν χρέος πρῶτον τοῦ σινιὸρ Χρυσάκη Γιουστινιάνου ρεάλια ἑννέα ἡμισυν ἦτοιν 9 1/2/. Ἀκόμα τῆς Κυρια / κῆς τῆς Μπραεροπούλας ρεάλια ὀχτὼ ἦτοιν 8/. Ἀκόμα τῆς συντέκνισσάς μου τῆς Κατερίνας ρεάλια τέσσερα ἦτοι 4 / τὰ ὅποια τρέχουσιν μετὰ τὸ διάφορόν τος τὰ δέκα ἑντεκα καὶ ὄντας θὲ νὰ πληρωθοῦν νὰ κάνου λογα / ριασμὸν ἔντα βγαίνου τὰ διάφορα νὰ τὰ συμμάρου μετὰ τὸ κεφάλι νὰ θεωροῦσιν ἔντα στήνου καὶ ὅσαν γε / νοῦσιν νὰ εἶναι κρατημένα τὰ δύο του παι-
διὰ ὁ Γιάκουμος καὶ ὁ Δημήτρης διὰ τὸ ὅποιο χρέος ἂν τὸ / δώσου τὰ αὐτὰ παιδιὰ νὰ παίρνου [[νὰ]] τὸ ἀμπέλι τοῦ παπᾶ Νικολοῦ τοῦ Μοσχόπουλου ποὺ ἔχω ἀλλαξία / καὶ τὸ ἄλλο ἀμπέλι καὶ χωράφιν ποὺ ἔχειν ἀπὸ τὸ Μιχαλάκη καθὼς εὐρίσκεται.
Ἀκόμη τὰ ἄχτια ποὺ ἔχει εἰς τὸ Ἄ / γερσανί τὰ ἀποπανωθιὸ τῆς κατοικίας του μετὰ τὸ πηγάδιν τος καὶ μετὰ τὴ στέρνα οὕτως ἐὰν καὶ δώσουν / τα τὰ ἄνωθιαι παιδιὰ τὸ ἄνωθεν χρέος νὰ γροικοῦνται τὰ λεγόμενα πράματα ἐδικὰ τος μετὰ τὴν κον / τετζιὸν ἐτούτην νὰ τὰ κρατῇ ἢ μάναν τος νὰ τὰ τρώγην ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς νὰ τὰ / παίρνου τὰ ἄνωθεν παιδιὰ. Εἰ δὲ πάλι καὶ τὰ αὐτὰ παιδιὰ δὲ θέλουν δώσειν τὸ λεγόμενον χρέος νὰ ἔχην / ἐξουσία ἢ συνβίαν του ἢ κερά Μαρούσαν νὰ τὰ πουλῇ νὰ βγάγῃ τὸ χρέος ἢ ὅπου θελήσειν νὰ τὰ ἀφῇ / σην νὰ δώνου καὶ τὸ εἰρημένο χρέος. Οὕτως λέγειν καὶ οὕτως παραγγεῖλλει ὁ αὐτὸς ἄνωθεν μαστρὸ Νικόλας / ὡς νοικο-
κύρης καὶ ἐξουσιαστῆς τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἀκόμα λέγει ὁ εἰρημένος μαστρὸ Νικόλας ὅτι πῶς / ἐπάντρεψε καὶ τὸν υἱόν του τὸ μαστρὸ Γεώργην καὶ εἰσὲ ὅ,τιν τοῦ ἐπουρκόταξε ὅλα τοῦ τᾶχειν δοσμένα καὶ / δὲν τοῦ χρεωστεῖν πλέα τίποτας ἀντέτι καὶ ἀπὸ ροῦχα καὶ ἀπ' ὅλα τοῦ ἔχειν δοσμένα περισσότερα καὶ δὲν τὰ / χρεω-
στεῖν πλέα τίποτις. Ἐτξιν καὶ τῆς θυγατέρας του τῆς ἔχειν δοσμένα ὅ,τιν τῆς ἤταξε καὶ δὲ τῆς χρε / ωστεῖν πλέα τίποτις καὶ εἰς τοῦτο λέγειν πῶς ὅποιο παιδί ἀπὸ τὰ παιδιὰν του ἤθελε σηνκωθεῖν νὰ σκα / νταλίσην ἢ νὰ πειράξῃ τὴ μάναν τος νὰ ἔχην τὴν κατάρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν / ἐδι-
κὴν του καὶ προκοπὴ ποτέ του νὰ μὴ δῇ. Ἀκόμα λέγειν ὁ ρηθεὶς μαστρὸ Νικόλας πῶς τοῦ χρεωστεῖν ὁ παπᾶ / κύρ Γεώργης ὁ Πετζόπουλος ὀχτὼ ρεάλια / ὅπου τοῦ / τᾶδωκε / δανεικὰ / ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ καὶ ἔτξι ἀφῇ τὴν / συνβίαν του τὴν κερά Μαρούσα νὰ τὰ γυρέψῃ νὰ τὰ πάρῃ νὰ εἶναι ἐδικὰν τῆς. Ὅθεν ρωτηθεὶς παρ' ἐ / μοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχει παραγγεῖλλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ ἢ παροῦσαν του διαθήκην ἔστων ἰσ / χυρὰ βεβαία καὶ ἀχά-
λαστην ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων —
/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος μάρτυρας:—
/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος μάρτυρας:—
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

